

8. Bylo-li nařízeno přípravné řízení za účelem provedení důkazů, má soudce z příkazu činný především výsledkem stran věci potud vyšetřiti, pokud jest toho třeba, aby mohl důkazy sobě svěřené řídit a je úplně provésti. Výsledek tohoto výsledku budiž do protokolu zapsán. Před soudcem z příkazu činným mají býti provedeny jenom ty důkazy, pro které právní věc byla k přípravnému řízení přikázána.

IX. Následky nedostavení se. Viz čl. »Promeškání«.

X. Opravné prostředky.

Proti nařízením a usnesením soudce z příkazu činného vydaným v řízení přípravném, pokud podle ustanovení civilního řádu soudního mohou býti brána v odpor zvláštním prostředkem opravným, může býti hledána pomoc u předsedy senátu, jemuž právní věc jest přidělena. Příslušný návrh může býti učiněn ústně. Před rozhodnutím budiž dána soudci z příkazu činnému příležitost, aby se o stížnosti vyslovil; též mohou býti zavedena dříve jiná šetření. Rovněž může předseda k oznámení některé strany nebo z úřední moci naříditi, aby odstraněny byly případné průtahy v přípravném řízení. Proti tomuto rozhodnutí předsedy jakož i proti usnesení, aby doplněno bylo řízení přípravné, není vůbec opravného prostředku (§§ 255 a 256 c. ř. s.).

XI. Pro řízení před okresními soudy neplatí vůbec předpisy o přípravném řízení před soudcem z příkazu činným. V právních rozepřích druhu v § 245 č. 1. c. ř. s. dotčeného (ve sporech účetních) může však soudce stranám, jsou-li zastoupeny advokáty, naříditi výměnu přípravných podání nebo mohou strany za účelem přípravy ústního přelíčení protokolárně u soudu býti slyšeny (§ 440 c. ř. s.).

Řízení rozkazní (mandátní).

I. Řízení rozkazní upravuje IV. díl nového s. ř. v 1. oddělení (§§ 548 až 554). Řízení rozkazní předpokládá:

1. pohledávku, jejímž předmětem jsou peníze neb jiné věci zastupitelné;

2. že je nárok věřitelův jak co do věci hlavní, tak co do povinností vedlejších dokázán určitými listinami, zevně nezávadnými a v prvopise předloženými. Pouze tehdy, je-li k vydání rozkazu platebního příslušným soud okresní, u něhož se listiny v prvopise nalézají, stačí odvolání se žalobcovo na příslušné spisy soudní.

Listiny, na jichž základě lze platební rozkaz vydati, jsou:

a) listiny veřejné, zřízené v obvodu platnosti c. ř. s.;

b) listiny soukromé, na nichž je však podpis vydatelův ověřen tuzemským soudem neb notářem;

c) listiny vkladné (§ 61 kn. ř.) t. j., na jejichž základě je vtěleno pro zažalovanou pohledávku právo věčné v tuzemské knize veřejné, předpokládajíc však zároveň, že ani proti vkladu rekurs podán není ani poznámka spornosti při vkladu se nenalézá.

3. Řízení rozkazní předpokládá dále návrh na vydání platebního rozkazu (mandátu), který učiněn buď v žalobě na zaplacení pohledávky. Jiné osoby, než ty, které v listinách v odst. 2. a—c, co oprávněné nebo zavázané jsou uvedeny, mohou žalovati nebo žalovány býti jen potud, pokud se listinami téhož soudu dokáže, že nárok neb závazek na ně z osob původně oprávněných nebo zavázaných zcela nebo z části přešel (§§ 548, 549 odst. 2. c. ř. s.).

II. Řízení. K návrhu v žalobě obsaženému vydá soud platební rozkaz bez předchozího ústního jednání neb slyšení žalovaného. Platebním rozkazem nařídí se žalovanému, by ve lhůtě 14denní (neprodlužitelné) buď zaplatil pod následky exekuce pohledávku s útratami soudem určenými nebo námitky své proti platebnímu rozkazu podal u soudu, který platební rozkaz vydal. Platební rozkaz doručí se žalovanému jako žaloba (tedy do vlastních rukou — *in manus*) (§§ 550, 552, 128, 54, 106, 107 c. ř. s.). Proti vydání rozkazu platebního je opravný prostředek vyloučen, ač rozhodnutí o útratách rekusem odporovati lze. Proti odepření platebního rozkazu se rekurs připouští (§§ 552, 514 c. ř. s.). Bylo-li v písemně podané žalobě žádáno za vydání platebního rozkazu proti více dlužníkům, lze vyhověti návrhu jen ohledně těch dlužníků, pro něž byly připojeny opisy všech příloh. Rozhodným je při tom pořad, v kterém jsou žalovaní v žalobě jmenováni (§ 551 c. ř. s.). Doložiti sluší, že v řízení rozkazním není chudý žalobce cizinec povinen složiti jistotu (§ 57 č. 4. c. ř. s.).

III. Byl-li vydán platební rozkaz, mohou nastati dvě možnosti:

1. Žalovaný nepodá vůbec námitek. Tu stane se rozkaz platební pravoplatným a lze v základě jeho, nebylo-li mu vyhověno, exekuci vésti (§ 1 č. 2 ex. ř.).

2. Žalovaný podá námitky a sice:

a) pozdě. Námitky takové soud beze všeho jednání zamítne (§ 552 c. ř. s.);

b) v čas. Tu položí soud (nevyčkáváje opětného návrhu žalobcova) na pokud možná krátkou dobu rok k ústnímu přelíčení. Žalobce může však již žádati za exekuci zjišťovací, aniž by podati musil osvědčení jinak ex. ř. žádané (§§ 552 c. ř. s., 371 č. 2, 370 ex. ř.). Rozsudkem pak ve sporu vynesným vysloví soud, zda se platební rozkaz v platnosti zachovává neb zda a pokud se zrušuje (§ 553 c. ř. s.).

IV. Nelze-li vyhověti návrhu za vydání platebního rozkazu, poněvadž zde nejsou podmínky shora v odst. I. uvedené, zachová se soud různě:

1. položí rok k ústnímu jednání o žalobě, pokud se žaloba k tomu hodí,

2. nebo zamítne žalobu, jako nehodící se k zavedení řízení (§ 554 c. ř. s.).

V. Poplatky.

1. Poplatek z platebního rozkazu, lze-li předmět sporný oceniti, dle hodnoty téhož bez povinností vedlejších, a sice při hodnotě do 50 k. 1 k. (cís. nař. ze dne 26. prosince 1897 č. 305 ř. z.), přes 50 k. do 100 k. 2 k., přes 100 k. do 400 k. 5 k., přes 400 k. do 1600 k. 10 k., přes 1600 k. $\frac{1}{2}$ procenta s 25procentní přírážkou z hodnoty přiznaného.

2. Při soudních platebních rozkazech (tudíž i při platebních rozkazech v řízení rozkazním) zapravuje se pevný poplatek žalobcem při podání žaloby připojením příslušných kolků.

3. Vyhotovení platebního rozkazu v řízení rozkazním děje se bez poplatku; je-li však třeba více než dvou vyhotovení rozkazu platebního nebo výtahů z téhož, jest třetí a každé následující vyhotovení takového platebního rozkazu podrobena poplatku 2 korun z každého archu, nečiní-li však hodnota předmětu více nežli 100 korun, poplatku 1 koruny z každého archu (cit. cís. nař. ze dne 26. prosince 1897 č. 305 ř. z.).